

raskende. Imidlertid tror jeg, det er det eneste Medlem, der har udtalt sig mod Lovforslaget Fremme eller ikke har ønsket, at Lovforslaget bliver fremmet, medens der her i Salen i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Udtalelser vel ellers er Stemning for, at Lovforslaget maa fremmes, for saa vidt det maa kunne komme frem under en Form, som man kan anse for betryggende og tilfredsstillende. Det ærede Udvalg har ved sine Ændringsforslag været meget forsigtigt og har ønsket, at man skulde gaa meget varsomt til Værks; man skulde høste Erfaringer, inden man fastslog, hvorledes Loven skulde formes. Jeg kan jo i og for sig ikke andet end billige en saadan Anskuelse, men jeg maa maaske allerede nu fremhæve, hvad jeg senere vil komme tilbage til, at jeg dog alligevel tillader mig at tro, at Udvalget har været lidt for ængsteligt, lidt for var sømt, og naar jeg kommer til de Punkter, angaaende hvilke jeg ikke er i Overensstemmelse med det ærede Udvalg, skal jeg tillade mig nærmere at præcisere dette.

Jeg skal nu omtale de enkelte Ændringsforslag og angive min Stilling til dem. Ændringsforslag Nr. 1 gaar jo ud paa, at ingen, som har nydt urefunderet Fattighjælp, skal kunne komme i Betragtning med Hensyn til Begunstigelserne ifølge denne Lov. Efter det oprindelige Regeringsforslag var det kun det første Stykke af § 35 i Loven af 9de April 1891, der skulde gælde, hvorimod det ærede Udvalg ogsaa har medtaget andet Stykke, hvori der tales om Eftergivelse af Fattighjælp. Jeg har i og for sig ikke noget at indvende mod denne Anskuelse. Jeg finder, at det er rigtigt og naturligt, at Folk, der have nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, ikke bør komme ind under denne Begunstigelse. Noget andet er, at jeg ganske vist ikke tror, at denne Ordning var nødvendig. Rent faktisk og praktisk set vilde der efter min Mening ikke være nogen Betænkelighed ved at blive staaende ved Folketingets Affattelse. Det er jo nemlig saaledes, at Sogneraadene ikke ere forpligtigede til efter § 35 at eftergive Fattighjælp, medmindre vedkommende er ude af Stand til at betale tilbage, hvad han har nydt; men naar en Mand kommer og ønsker en Huslod, og altsaa skal have sparet en Del Penge sammen, saa forekommer det mig, at det første Svar, man vil give en saadan Mand, vil være: Naar du er i Besiddelse af saa mange Penge, saa vil du ogsaa være i Stand til

at betale den Fattighjælp tilbage, som du har nydt. I Princippet har jeg altsaa ikke noget mod det Ændringsforslag, da det nu er kommet frem. Jeg har heller intet mod Ændringsforslag Nr. 2, som gaar ud paa, at der ogsaa skal tilføjes en anbefaling fra Sogneraadet, for at vedkommende skal kunne komme i Betragtning. Ganske vist havde jeg tænkt mig — og det er vist ogsaa i sin Tid kommet frem under Kommissionens Behandling — at en saadan Anbefaling i Reglen vil blive forlangt af Amtskommissionen. I den Instruks, som man har tænkt sig skulde udarbejdes til Vejledning for Amtskommissionerne, og hvoraf der findes et foreløbigt Udkast i Kommissionens Betænkning, staar der udtrykkelig, at Amtskommissionen indhenter alle yderligere Oplysninger, som den maatte ønske om vedkommendes Kvalifikationer, og det ligger nær at antage, at Amtskommissionen først og fremmest, naar den ønsker yderligere Oplysninger, for saa vidt der ikke allerede foreligger tilstrækkelige Oplysninger, henvender sig til vedkommendes Sogne- og Opholdskommune for at faa de Oplysninger, den mener endnu at have Brug for. Ændringsforslag Nr. 3 skal jeg tillade mig at komme nærmere ind paa senere.

Med Hensyn til Jordlodderne Størrelse, hvorom der jo er stillet Ændringsforslag under Nr. 4, der gaar ud paa at føre Forslaget tilbage til Regeringens Forslag, har jeg tidligere udtalt mig, og jeg kan her henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser, som jo gik ud paa, at det i og for sig ikke var noget Principspørgsmaal, om Jordlodden skulde være saa og saa stor; man kan altsaa tale om den Sag. Naar den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det ikke var heldigt at gøre Jordlodderne større end foreslaet af Regeringen, og hvortil altsaa Udvalget har sluttet sig af Hensyn til, at saa maatte vedkommende benytte Hestekraft, saa vil jeg dog lige over for denne Udtalelse gøre opmærksom paa, at det gælder ogsaa med Hensyn til Lodder af den Størrelse, som er foreslaet af Udvalget, at Hestekraft er nødvendig; den er ogsaa nødvendig paa mindre Lodder paa 3—4 Tdr. Land; Ejere af Lodder af den Størrelse maa da søge at slutte sig sammen og drive deres Jord med Heste; en Lod paa 3 Tdr. Land kan ikke drives uden Hestekraft, medmindre en Mand ganske undtagelsesvis skulde drive hele Lodden som Have med Spadekraft; men det maa jo henregnes til Undtagelserne.